

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

KONEČNÉ ZNĚNÍ
A6-0076/2007

26. 3. 2007

ZPRÁVA

o veřejných financích v HMU v roce 2006
(2007/2004(INI))

Hospodářský a měnový výbor

Zpravodaj: Kurt Joachim Lauk

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	9
POSTUP.....	11

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o veřejných financích v HMU v roce 2006 (2007/2004(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise „Veřejné finance v EMU v roce 2006 – První rok revidovaného Paktu o stabilitě a růstu (KOM(2006)0304),
 - s ohledem na závěry předsednictví ze zasedání Evropské rady ve Stockholmu ve dnech 23. a 24. března 2001 vyzývající k pravidelné kontrole dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí, včetně očekávaných tlaků v důsledku budoucích demografických změn,
 - s ohledem na sdělení Komise o dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí v EU (KOM(2006)0574),
 - s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1056/2005 ze dne 27. června 2005, kterým se mění nařízení (ES) č. 1467/97 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku¹,
 - s ohledem na Konvergenční zprávu Komise z prosince 2006 (KOM(2006)0762),
 - s ohledem na doporučení Komise týkající se stabilizačních a konvergenčních programů členských států pro období 2006–2007,
 - s ohledem na závěry předsednictví ze zasedání Evropské rady v Bruselu ve dnech 22. a 23. března 2005 o revizi Paktu o stabilitě a růstu,
 - s ohledem na sdělení Komise týkající se Druhé zprávy o praktických přípravách na budoucí rozšíření eurozóny (KOM(2005)0545) a Výroční prohlášení o eurozóně z roku 2006 (KOM(2006)0392),
 - s ohledem na svá usnesení ze dne 1. června 2006 o rozšíření eurozóny² a ze dne 14. listopadu 2006 o výroční zprávě za rok 2006 o eurozóně³,
 - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru (A6-0076/2007),
- A. vzhledem k tomu, že se od členských států očekává, že udrží své rozpočtové schodky pod hranicí 3 % HDP v souladu s pravidly na podporu jednotné měny, a vzhledem k tomu, že toto pravidlo bylo běžně ignorováno; vzhledem k tomu, že pokud rozpočtový schodek přesáhne 3 %, lze tuto skutečnost posuzovat příznivěji, pokud současně dochází k vysokému růstem, podíl dluhu na státním rozpočtu klesá (po odečtení

¹ Úř. věst. L 174, 7. 7. 2005, s. 5.

² Přijaté texty, P6_TA(2006)0240.

³ Přijaté texty, P6_TA(2006)0485.

příjmů z privatizace) a roční schodek poklesne v střednědobém horizontu pod 3 %;

- B. vzhledem k tomu, že nedávné varování OECD týkající se schodku vyzývá členské státy, aby se zaměřily na reformy s cílem upevnit rozvoj svého hospodářství a využít ozdravení hospodářství ke snížení rozpočtových schodků a ke zvýšení konkurenceschopnosti trhů pracovních sil,
- C. vzhledem k tomu, že průměrná míra zadlužení v eurozóně činila v roce 2005 70,6 %, v roce 2006 kolem 69,4 % a v roce 2007 podle odhadů poklesne na 68 %; vzhledem k tomu, že rozdíl mezi nejnižší a nejvyšší mírou zadlužení činil více než 100 procentních bodů HDP jak v roce 2005, tak v roce 2006, a stejné rozpětí se očekává i v roce 2007; vzhledem k tomu, že jsou tyto údaje stále vyšší než referenční hodnota 60 % pro poměr zadlužení k HDP, což je jeden ze dvou pilířů Paktu stability a růstu,
- D. vzhledem k tomu, že průměrný schodek v eurozóně činil v roce 2005 2,6 % HDP, v roce 2006 kolem 2,0 % a v roce 2007 podle odhadů poklesne na 1,5 %; vzhledem k tomu, že rozpětí u míry schodku se blížilo v letech 2005 a 2006 hodnotě 9 procentních bodů, a v roce 2007 se očekává, že poklesne na přibližně 7 procentních bodů,
- E. vzhledem k tomu, že průměrná míra růstu HDP v eurozóně činila v roce 2005 1,4 %, v roce 2006 přibližně 2,6 % a v roce 2007 podle odhadů dosáhne hodnoty 2,1 %; vzhledem k tomu, že rozpětí u míry růstu činilo v letech 2005 a 2006 kolem 5 procentních bodů a podle odhadů se v roce 2007 na této hodnotě udrží; vzhledem k tomu, že jsou tyto míry růstu jasně nižší než míry růstu v ostatních částech světa;
- F. vzhledem k tomu, že míra nezaměstnanosti v eurozóně v roce 2005 činila 8,6 % (12 600 000) a v roce 2006 poklesla na 8,1 % (11 900 000); vzhledem k tomu, že se očekává, že v roce 2007 poklesne míra nezaměstnanosti na 7,7 % (11 500 000), a že předpokládaný pokles ukazuje, že snížení schodku povede ke zvýšení hospodářské aktivity a snížení nezaměstnanosti,
- G. vzhledem k tomu, že do roku 2050 se podle odhadů zvýší výdaje závislé na věkové struktuře o 4 % HDP; vzhledem k tomu, že v řadě členských států se v důsledku toho zvýší výdaje závislé na věkové struktuře o 5 až 13 % HDP, což vyvine značný tlak na udržitelnost jejich veřejných financí, zatímco růst poklesne podle odhadů z 2,4 % v období 2004–2010 na 1,9 % v období 2011–2030 a na pouhé 1,2 % v období 2031–2050; vzhledem k tomu, že klesající růst a zvýšené výdaje závislé na věkové struktuře mohou ohrozit hospodářskou a sociální situaci evropských občanů a sociální soudržnost našich společností a mohly by vyvinout desintegrační tlaky na evropské instituce a společné politiky,
- H. vzhledem k tomu, že Komise a ECB hodnotí každé dva roky plnění maastrichtských kritérií pro přijetí eura u všech „členských států, na které se vztahuje výjimka“,

Zkušenosti s revidovaným Paktem stability a růstu

1. připomíná, že hlavním cílem Paktu stability a růstu je zajistit ve střednědobém horizontu přebytek rozpočtu nebo alespoň vyrovnaný rozpočet, což je nezbytné vzhledem k budoucím demografickým problémům;

2. oceňuje skutečnost, že mnohé členské státy vyvinuly značné úsilí ve snaze splnit své závazky ohledně Paktu stability a růstu; avšak zdůrazňuje, že je stále příliš brzy na hodnocení výsledků, kterých bylo dosaženo prostřednictvím revidovaného paktu;
3. sdílí obavy Komise, pokud jde o provádění preventivní části paktu, zejména s ohledem na ty členské státy, kterým se dosud nepodařilo dosáhnout rovnováhy veřejných financí;
4. má obavu, že pokud bude revidovaný pakt, zejména jeho nápravná část, uplatňován příliš shovívavě, vznikne riziko vysokého a trvalého veřejného dluhu, který by mohl vážně ohrožovat rovnováhu veřejných financí a zaměstnanost;
5. zdůrazňuje, že postoj členských států k revidovanému paktu rozhodne s konečnou platností o jeho úspěchu nebo nezdaru; upozorňuje na to, že není pravděpodobné, že by veřejnost nebo hospodářské subjekty přijaly jakoukoli další revizi;
6. vyjadřuje obavy, že rozdíly v rozpětí u členských států v oblasti schodku, zadlužení a růstu by se mohly prohloubit, což by mohlo mít za následek oslabení jednotné měny, utlumení hospodářského růstu a omezení možností v oblasti zaměstnanosti; nabádá členské státy, aby prováděly takovou hospodářskou politiku, která sníží zjištěná rozpětí a povede k dalšímu sbližování směrem k nižším úrovním schodku a zadlužení a k vyššímu růstu;
7. vyjadřuje obavy z pomalého tempa snižování veřejného dluhu v některých členských státech; staví se proti nikdy nekončícím a bezvýsledným postupům v případě schodku a vyzývá proto Radu a Komisi, aby podnikly v tomto směru okamžité a rozhodné kroky; doporučuje, aby byla zachována důvěryhodnost postupu při nadměrném schodku a jednotný standard úsudku států;
8. rád by se dozvěděl, do jaké míry může být evropský růst cyklický, a upozorňuje na potřebu zvýšení růstového potenciálu Evropské unie jakožto prostředku tvorby zaměstnanosti; připomíná členským státům, že vyšší míra růstu a zaměstnanosti by měla mít za následek podstatné zvýšení daňových příjmů – a tím i snížení rizika nadměrných schodků – a zároveň by umožnila podstatné snížení veřejného dluhu;
9. zdůrazňuje, že porušování paktu by mohlo v konečných důsledcích ohrozit společnou měnovou politiku a přispět k zesilování tlaku na zvyšování úrokových sazeb; podtrhuje skutečnost, že nezávislá Evropská centrální banka je nezbytným předpokladem k udržení cenové stability, a tím k vytvoření takového rámce hospodářských politik, jenž přispívá k vysoké míře růstu a zaměstnanosti;
10. domnívá se proto, že je naléhavě nutné, aby členské státy přizpůsobily svou fiskální politiku požadavkům společné hospodářské a měnové politiky s cílem dále zvyšovat prosperitu evropských občanů; domnívá se, že společný rozpočtový harmonogram a rámec by se měly vztahovat na všechny členské státy;
11. oceňuje skutečnost, že revidovaný pakt umožňuje rozpracovávat programy reforem, jež mají realistické termíny a střednědobé rozpočtové cíle;
12. vyslovuje souhlas s názorem, že programy reforem zpracované na míru a přizpůsobené

potřebám členských států by měly umožnit lepší provádění preventivní části paktu;

13. vyjadřuje politování nad tím, že členské státy dostatečně nevyužívají své příznivé hospodářské situace k tomu, aby provedly důležité strukturální reformy, jež by v dlouhodobější perspektivě zajistily fiskální konsolidaci, hospodářský růst a vyšší zaměstnanost;

Naléhavé úkoly

14. připomíná, že Pakt stability a růstu je nejdůležitějším a nejúčinnějším nástrojem ke koordinaci hospodářských politik v Evropské unii; zdůrazňuje, že dokud bude pakt prováděn důsledně a energicky, povedou hospodářské politiky nadále k vyššímu růstu a k vyšší míře zaměstnanosti;
15. vyjadřuje znepokojení nad odhady Komise, které naznačují dramatický nárůst výdajů záviselých na věkové struktuře, zatímco dlouhodobé vyhlídky růstu ukazují, že v budoucnu dojde k poklesu; spojíme-li obě tyto skutečnosti, nezbytně z toho vyplývá obrovský tlak na udržitelnost veřejných financí členských států;
16. vyjadřuje znepokojení nad předpoklady, že šest členských států je vystaveno vysokému riziku, pokud jde o dlouhodobou udržitelnost jejich veřejných financí, a to z důvodu rozpočtových dopadů vyplývajících ze stárnutí obyvatelstva, a o deseti členských státech se soudí, že jsou vystaveny střední míře rizika; pouze devět členských států má nízkou míru rizika;
17. vyzývá k hledání řešení tohoto závažného rozpočtového problému EU; připomíná, že veřejné zadlužení je zapotřebí snižovat rychlejším tempem v obdobích hospodářské konjunktury – a zdržet se přitom procyklických opatření – a že je nutno provádět strukturální a daňové reformy zaměřené na zlepšení hospodářské výkonnosti členských států; vybízí členské státy, aby využily současné hospodářské konjunktury k provedení nezbytných reforem na trhu práce a v odvětví služeb a ke snížení administrativní zátěže podniků; domnívá se, že stále existuje prostor pro nezbytné zvyšování investičních činností, a proto požaduje strukturální reformy a další opatření, které by mohly trvale zlepšit investiční klima a zvýšit investice;
18. požaduje, aby se veřejné výdaje přeorientovaly na hromadění fyzického a lidského kapitálu a vytváření partnerství veřejného a soukromého sektoru činných v oblastech inovace, obnovitelných energií, vzdělávání a odborné přípravy, výzkumu, informačních technologií, telekomunikací, dopravních sítí atd.;
19. vítá skutečnost, že do odhadů provedených členskými státy na léta 2007 a 2008 bylo zahrnuto snížení schodku HDP o 0,5 %, jak stanovil revidovaný pakt; sdílí obavy Komise z toho, že v průměru roční strukturální změny v roce 2006 nedosáhnou tohoto cíle; je přesvědčen, že vzhledem k příznivým hospodářským výhledům existuje ve většině členských států prostor pro takové strukturální změny, které by šly daleko za rámec doporučených 0,5 %;
20. vyzývá členské státy, aby se vyhýbaly nerealistickým rozpočtovým odhadům a aby upustily od jednorázových opatření a „kreativního účetnictví“; doporučuje Radě, aby

zajistila, že v členských státech bude do roku 2015 nové veřejné zadlužování buď neústavní nebo nezákonné na základě zkušeností, které se osvědčily v některých členských státech a regionech Evropské unie; doporučuje, aby Komise vypracovala studii o osvědčených postupech v oblasti statistického zpracování poskytovaných fiskálních údajů a účtování aktiv a pasiv veřejných rozpočtů v členských státech;

21. doporučuje prozkoumat, zda stanovit jednotný kalendář pro rozpočtové postupy v celé Evropské unii a současně rozšířit rozpočtové plánování za současnou hranici jednoho roku; je toho názoru, že rozpočtové plánování členských států musí být založeno na jednotných předpokladech ohledně klíčových hospodářských parametrů, aby bylo v celé Evropské unii jednotně hodnoceno a vytvářeno;
22. upozorňuje členské státy, aby musí poskytovat Komisi vysoce kvalitní statistické údaje, aby bylo možné porovnávat veřejné schodky a zadlužení; vybízí Komisi, aby důkladně kontrolovala kvalitu statistických údajů, které přicházejí z členských států; vyzývá Komisi, aby učinila veškeré kroky, včetně sankčních opatření, které budou zapotřebí k tomu, aby členské státy poskytovaly vysoce kvalitní, spolehlivé, jednoznačné a srovnávatelné statistické údaje, včetně všech současných i budoucích závazků (např. důchodů a zdravotní péče); vybízí Komisi, aby tuto práci dokončila v co nejkratším termínu;
23. vyjadřuje souhlas s názorem Komise, že nezávislé instituce a specifická pravidla týkající se rozpočtové rovnováhy mají velmi příznivý vliv na střednědobé cíle členských států a na dlouhodobou stabilitu vyvážených veřejných financí;
24. konstatuje, že se Komise ve své poslední konvergenční zprávě z prosince 2006 domnívá, že většina z hodnocených členských států učinila pokrok, ale žádný z nich v současné době nesplňuje všechny nezbytné podmínky k přijetí eura;
25. připomíná, že se maastrichtská kritéria, podle kterých Komise vypracovala své hodnocení, musí uplatňovat u všech stejně, to znamená jak bez ztěžování vsstupu členských států do eurozóny, tak i bez shovívavé interpretace těchto kritérií;
26. vybízí Komisi, aby prozkoumala výhody vytváření vnitrostátních nezávislých orgánů řídicích určování roční úrovně schodku v souladu se střednědobým cílem vyváženého rozpočtu;
27. vítá úsilí Rady a Komise týkající se zlepšení řízení rozpočtových statistik ohledně sdělování fiskálních údajů a doporučení členským státům o standardech celé EU týkajících se statistických úřadů, včetně zásad profesionální nezávislosti, důvěrnosti, spolehlivosti a aktuálnosti údajů a přiměřenosti zdrojů statistických úřadů a zlepšeného monitorování práv, pokud se týká Komise;
28. domnívá se, že existuje prostor pro zlepšení rozdělování veřejných statků a implicitní odpovědnosti v zájmu zvyšování transparentnosti a srovnatelnosti a pro vytvoření zdravějšího základu pro rozhodování; domnívá se, že by Komise měla v této oblasti přijít s určitou iniciativou;
29. lituje nedostatečné koordinace politik v eurozóně, upozorňuje na odlišnosti ve fiskálních

politikách členských států eurozóny a je znepokojen možnými protichůdnými dopady takové nedostatečné koordinace; vybízí k tomu, aby se dále zkoumaly různé typy strukturálních a makroekonomických reforem a související opatření včetně jejich vzájemných působení a dopadů na různé fáze hospodářského cyklu, neboť tak bude možné určit nejlepší možné způsoby, jak posilovat veřejné finance, a současně provádět Lisabonskou strategii;

0 0

0

30. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Smlouva jasně stanoví, že na úrovni EU je nutno velmi bedlivě sledovat vývoj veřejných financí v členských státech, a to v neposlední řadě z toho důvodu, že dlouhodobě stabilní veřejné finance jsou předpokladem udržitelného růstu, vytváření pracovních příležitostí a makroekonomické stability. Kromě toho hrají udržitelné veřejné finance rozhodující roli, pokud jde o důvěryhodnost společné měny, a jsou proto i předmětem společného zájmu všech členských států EU. Ustanovení Smlouvy, která definují požadavky na zdravé a udržitelné veřejné finance, byla zdokonalena celou řadou předpisů přijatých Radou. Mezi nejdůležitější dokumenty v tomto ohledu patří mj. Pakt o stabilitě a růstu spolu s předpisy pozdějšího data, která pozměňují ustanovení paktu, čestná prohlášení členských států, že budou dodržovat jeho ustanovení, a zprávy Komise obsahující hodnocení a doporučení určená jednotlivým členským státům. Evropský parlament tyto dokumenty vyhodnocuje v souvislosti s vývojem makroekonomických a rozpočtových ukazatelů v členských státech a přijímá vlastní výroční zprávy o veřejných financích v EU.

Zpravodaj by chtěl připomenout, že hlavním cílem revize Paktu stability a růstu je zlepšit výsledky členských států, pokud jde o předcházení příliš vysokým schodkům, a napomoci tak středně- až dlouhodobě udržitelné vyvážené stabilitě veřejných financí, zejména s ohledem na budoucí demografické problémy.

Zpravodaj došel k obdobným závěrům jako hodnocení Komise. Revidovaný Pakt stability a růstu funguje. Došlo k jeho posílení a byla zdůrazněna jeho rozhodující role při koordinaci hospodářských politik a makroekonomické stability.

Zpravodaj si je však vědom toho, že jeho hodnocení je založeno pouze na jednorozhodnutí zkušenosti s revidovaným paktem. Byl to rok bezproblémového hospodářského vývoje, který měl na fiskální výsledky v členských státech příznivý dopad. Ke skutečné zátěžové zkoušce revidovaného paktu dojde v nadcházejících letech, kdy Rada a Komise budou muset zajistit, aby členské státy opravdu prováděly pokyny schválené v Radě. Bude to pochopitelně záviset do značné míry na dobré vůli členských států a bude zajímavé sledovat, zda členské státy v nadcházejících letech skutečně budou či nebudou usilovat o splnění cílů, které si samy stanovily, včetně toho, že se vyhnou procyklickým opatřením.

V této souvislosti zpravodaj zdůrazňuje, že členské státy musí přijmout následující opatření:

- Členské státy by měly své rozpočty konsolidovat ve vhodném okamžiku – tj. v období hospodářského růstu. Je tudíž nezbytné využít období hospodářské konjunktury, včetně zlepšení daňových příjmů, k podstatnému snížení veřejného dluhu, vyhnout se vytváření nadměrných schodků a usilovat o přebytkový rozpočet. To lze uskutečnit, aniž by tím byly dotčeny služby poskytované veřejným sektorem; tato opatření podpoří stabilitu eura a položí základ podmínkám stimulujícím hospodářský růst a vytváření pracovních míst. V současné době vykazují přebytek v rozpočtu pouze tři členské státy eurozóny.

- Je nezbytné pokračovat ve strukturálních reformách a provádět tyto reformy energicky. Reformy trhu pracovních sil, další liberalizace trhů služeb, energie, telekomunikačních služeb (včetně podstatného snížení poplatků za roaming) a zlepšené podmínky pro investice v oblasti

výzkumu a vývoje mohou uvolnit potenciál k podnícení růstu a měly by vést ke zvýšení poptávky, a tudíž i k vyšší míře zaměstnanosti.

- Problém týkající se rozpočtových dopadů, které souvisejí se stárnutím obyvatelstva, v uspokojivé míře neřeší ani jeden z členských států, i když má nejzávažnější dopad na budoucí prosperitu občanů EU. Nejnovější vývoj potvrzuje, že důsledná fiskální politika může podpořit hospodářský růst i zaměstnanost. Z toho vyplývá, že členské státy si musí vytyčit požadavek, že nebudou mít schodkový rozpočet, jako ústavní nebo zákonnou normu. To je zásadní věc ke zvládnutí problému, který vyvstane v budoucnu a jehož důvodem budou v celé Evropě výdaje záviselých na věkové struktuře.

Kromě toho přišla reforma s novými pojmy, definicemi a zásadami v preventivní části paktu. V zájmu zajištění jednotného uplatňování pravidel byla objasněna metodika pro stanovování specifických střednědobých rozpočtových cílů pro jednotlivé země, a souběžně s tím se Komise začala zabývat tím, jak by v budoucnu mohla být předpokládána pasiva zohledněna při stanovování těchto cílů. Byla rovněž objasněna řada otázek týkajících se určování postupu změn s ohledem na střednědobé rozpočtové cíle, včetně podmínek k zohlednění strukturálních reforem v preventivní části paktu.

Hodnocení Komise, pokud jde o fungování preventivní části paktu, není jednoznačné. Pozitivním rysem je, že v souvislosti s aktualizovanými stabilizačními a konvergenčními programy na rok 2005 byly stanoveny diferencované střednědobé rozpočtové cíle (medium-term budgetary objectives, MTO) odrážející specifické hospodářské ukazatele jednotlivých zemí. Navíc členské státy dodržely své závazky, pokud jde o založení jejich rozpočtových odhadů na realistických makroekonomických předpokladech, a jasně odmítly uplatňování jednorázových opatření. Hodnocení aktualizovaných stabilizačních a konvergenčních programů na rok 2005, které provedla Komise, rovněž poukázalo na některé odchylky od schválených zásad. Zejména strukturální fiskální změny, které členské státy plánovaly na rok 2006 a které dosud nefigurovaly v jejich MTO, nedosáhly 0,5% referenčního ukazatele schváleného v okamžiku reformy. Tato skutečnost dokazuje, že příznivé hospodářské podmínky nejsou využívány k dosažení pokroku, pokud jde o MTO. Kromě toho jsou v některých členských státech plánovány co nejpозdějši úpravy, jež nejsou podpořeny konkrétními opatřeními. Je zapotřebí, aby členské státy vyvíjely v tomto směru co největší úsilí.

Celkově jsou zkušenosti s postupem při nadměrném schodku pozitivní. Větší prostor k jeho posouzení byl využit zejména k tomu, aby byly stanoveny realistické termíny, v nichž mají členské státy provést korekci nadměrných schodků a současně usilovat o zlepšení situace ve fiskální oblasti. Uplatnění ustanovení týkajících se „jiných důležitých faktorů“ postupně vedoucích k rozhodnutí o existenci nadměrného schodku potvrdilo, že pakt zůstává systémem, v němž platí určitá pravidla: od provedení reformy byly veškeré schodky převyšující 3 % HDP považovány za nadměrné. Zpravodaj však přesto vyjadřuje obavy ohledně pomalého tempa snižování veřejného dluhu v některých členských státech. Je proti nikdy nekončícím a bezvýsledným postupům v případě schodku a vyzývá proto Komisi a Radu, aby podnikly v tomto směru okamžité a rozhodné kroky. Reforma paktu rovněž podnítila konstruktivní a transparentní politický dialog o případech jednotlivých zemí na úrovni EU, což přispělo k hladkému a účinnému fungování paktu.

POSTUP

Název	Veřejné finance v EMU v roce 2006		
Číslo postupu	2007/2004(INI)		
Příslušný výbor Datum, kdy bylo na zasedání oznámeno udělení svolení	ECON 18.1.2007		
Výbor(y) požádaný(é) o stanovisko Datum oznámení na zasedání	BUDG 18.1.2007		
Nezaujaté stanovisko Datum rozhodnutí	BUDG 14.2.2007		
Užší spolupráce Datum oznámení na zasedání			
Zpravodaj(ové) Datum jmenování	Kurt Joachim Lauk 4.7.2006		
Předchozí zpravodaj(ové)			
Projednání ve výboru	23.1.2007	30.1.2007	20.3.2007
Datum přijetí	21.3.2007		
Výsledek závěrečného hlasování	+ 33	- 2	0 0
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Pervenche Berès, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Ieke van den Burg, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Donata Gottardi, Benoît Hamon, Gunnar Hökmark, Sophia in 't Veld, Othmar Karas, Piia-Noora Kauppi, Guntars Krasts, Kurt Joachim Lauk, Andrea Losco, Astrid Lulling, Gay Mitchell, Cristobal Montoro Romero, Joseph Muscat, Lapo Pistelli, John Purvis, Alexander Radwan, Bernhard Rapkay, Dariusz Rosati, Heide Rühle, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Olle Schmidt, Lydia Shouleva, Margarita Starkevičiūtė, Sahra Wagenknecht		
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Harald Ettl, Werner Langen, Andreas Schwab, Lars Wohlin		
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování			
Datum předložení	26.3.2007		
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)			